

er dog et Bederlag for Arbejdet — maa det dog ogsaa tages i Betragtning.

Med Hensyn til Postvæsenet gif den højtærede Minister ud fra, at der i mine Udtalelser laa ligesom et Paalæg til det Lønningsudvalg, som maatte faa med denne Sag at gøre, om at fremme Sagen. Nej, det var ikke min Mening; derved vilde jeg langt overskride, hvad jeg har Ret til at forvente eller paalægge, enten paa egne eller paa Finansudvalgets Vegne. Finansudvalgets Stilling er den, at det simpelt hen viser Sagerne fra sig af de Grunde, som jeg anførte, da jeg første Gang havde Ordet, idet vi nemlig hævde, at der kom mere Enhed og Konsekvens, naar dette Spørgsmaal behandlede sammen med Lønningslovene. Men vi udtale os hverken for eller imod denne Sag, det overlade vi ganske til det høje Ting og til det Udvalg, som det høje Ting maatte nedsette om denne Sag, naar den kommer til at foreligge for Tinget i Forslags Form. Det laa for øvrigt i den højtærede Ministers Udtalelse, at det gif nok saa sikkert og godt paa Finansloven, at han ikke fandt, at det var saa urimeligt, at Finansudvalget viste det fra sig. (Ministeren for offentlige Arbejder: Ja, naar man ikke vil have det frem). Ja, Bæstfælgighederne ved at faa Lønningsforhøjelser have altid været mindre i Finansudvalget end i Lønningsudvalget; men det tror jeg kommer af, at Finansudvalget ikke har været ganske bekendt med de Forudsætninger og den Praksis, som Lønningsudvalget har haft. Finansudvalget har derfor været mere kulant, fordi det var i Besiddelse af færre Oplysninger til Behandlingen af denne Sag, og det, at man er mindre kompetent, bevirker jo ikke i alle, men i mange Tilfælde, at man vil blive mere kulant ved Afgørelsen. Man har ganske sikkert færre Indvendinger at gøre end de Folk, der ere mere inde i Sagerne.

Nu kommer jeg atter til at rette en Bemærkning mod det ærede Medlem fra Nykøbing (Korsgaard), der var noget misforstået og bebrejdede mig, at jeg tillagde Finansudvalget Principløshed og Vallens i disse Sager; men det var slet ikke min Mening. Jeg mente, at der kom en vis Principløshed og Vallens ind i Behandlingen derved, at disse Sager halvt behandlede af Finansudvalget og halvt af Lønningsudvalget, og naar Lønningsudvalget har arbejdet efter Principper, som der er Mening i, saa giver Finansudvalget sig til at flikke paa det. Jeg er overbevist om, at Finansudvalget gør det efter bedste Støn og i det hele og i saa høj Grad som muligt arbejder efter bedste Støn

og givne Principper, men Finansudvalget er nu en Gang ikke saa kompetent dertil, da det ikke har deltaget i Behandlingen af den egentlige Lov og ikke er saa inde i Principperne for vor Lønningslovgivning, som vedkommende Lønningsudvalg kan være det, der har en temmelig permanent og fast Sammenfætning her i Tinget, og som i Møderne har behandlet disse Spørgsmaal. Desuden er det en saa uhyre Stofmængde, der foreligger for Finansudvalget dels i selve Finansloven og dels i Forslag, der henvises til det, saa det forekommer mig ganske rigtigt, at hvad der kan henvises til særlige Udvalg, gaar derhen. — Naar det ærede Medlem saa fandt, at jeg var inkonsekvent dert, at jeg og andre Medlemmer af Finansudvalget have stemt for en Henviisning af en anden Lønningslov til Finansudvalget, da var denne Inkonsekvens mere tilskyndende. Den væsentligste Grund dertil var den, at hele det Krav, om jeg saa maa sige, der har ført til Fremlæggelsen af dette Lovforslag, har sin Oprindelse fra Finansudvalgets Forhandling med vedkommende Minister. Hele Sagens Forhistorie hører hjemme i Finansudvalget, og derfor er det ganske naturligt, at Finansudvalget maa være mere kompetent her end Lønningsudvalget, og naar Finansudvalget er det, hvorfra saa ikke henvise Sagen til det. Min Argumentation for ikke at henvise andre saadanne Lønningsforandringer til Finansudvalget var jo netop den, at dem var Lønningsudvalget mest kompetent til at behandle.

Den højtærede Minister mente, at Underbalancen paa Telegrafvæsenet væsentlig fyldtes Telegrafnedsettelseerne i Halvfjerdsjerne. Det er ellers ikke en Erfaring, vi have gjort, at Takstnedsettelse fører til uheldige Resultater af Driften; paa Postvæsenets Omraade have vi gjort den modsatte Erfaring. Det tør nok siges, at der have de gentagne Portonedsettelse og Lettelser i det hele taget for det skrivende Publikum i høj Grad fremmet Postvæsenets Indtægt. Det samme vilde sikkert ogsaa Taksternes Nedsettelse paa Telegrafvæsenets Omraade i Halvfjerdsjerne have gjort, hvis der ikke havde været andre Omstændigheder med i Spillet. Jeg kan ikke frigøre mig for den Opfattelse, at der i Telegrafvæsenets Ledelse har været noget mindre praktisk Sans end i Postvæsenet. Men dertil kommer en anden Omstændighed, som efter min Mening er langt væsentligere. Dette, jeg nævnte, udgiver jeg kun for mit personlige Indtryk, som jeg paa ingen Maade vil urgere er rigtigt, men hvad der ube-
stridelig har den væsentligste Betydning i